

ตัวชี้วัดความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

Success Factors for the Management of Thai Auto Parts Factories

สุจิตรา จันทนา¹

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อสำรวจปัจจัยส่วนบุคคลของพนักงานในโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย (2) เพื่อศึกษาปัจจัยด้านการบริหารจัดการในการบริหารจัดการในโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย (3) เพื่อศึกษาความสำเร็จในการบริหารจัดการของโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย (4) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานกับความสำเร็จของโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย (5) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการกับความสำเร็จในการบริหารจัดการของโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย จำนวน 400 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป ประมวลผลด้วยคอมพิวเตอร์ สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าโคสแควร์ และค่าอีต้า

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาปริญญาตรี อายุงาน 7-9 ปี ประเภทการจ้างงานเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งงานเป็นผู้ประกอบการ (2) ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการบริหารจัดการของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญมากในปัจจัยการบริหารทรัพยากรมนุษย์ รองลงมาการบริหารจัดการโดยให้ความสำคัญน้อยที่สุด คือ วัสดุที่ใช้ (3) ความสำเร็จของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ส่วนใหญ่มาจากการมีลูกค้าเพิ่มมากขึ้น (4) ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ (5) ปัจจัยการบริหารทรัพยากรมนุษย์ การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

คำสำคัญ ความสำเร็จ, การบริหารจัดการ, โรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

¹ หลักสูตรธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง E-mail : sujitraeau@hotmail.com

Abstract

The objectives of this survey research were to study: (1) personal factors of employees in Thai auto parts factories; (2) management factors in managing Thai auto parts factories; (3) a success in managing Thai auto parts factories; (4) the relationship between personal factors of employees and a success in managing Thai auto parts factories; and (5) the relationship between management factors and a success in managing Thai auto parts factors.

The research instrument used for data collection was a questionnaire. The sample consisted of 400 executives of Thai auto parts factories and people concerned. The statistical tools used for data analysis were percentage, mean, standard deviation, Chi-square test and Event Tree Analysis (ETA).

The results were as follows: (1) Most of the respondents were married, male regular entrepreneurial employees with 7-9 years of job tenure, aged between 31 and 40 years and bachelor's degree education. (2) Human resources management mostly affected a success in managing Thai auto parts factories while materials used were found to be the least factor affecting it. (3) A success in managing Thai auto parts factories mostly resulted from an increase in customer numbers. (4) Personal factors of the employees were significantly related to a success in managing Thai auto parts factories. (5) Human resources management was found to be the management factor that was significantly related to a success in managing Thai auto parts factories.

Keywords: success, management, Thai auto parts factory

1. บทนำ

อุตสาหกรรมยานยนต์รวมถึงชิ้นส่วนรถยนต์ของไทยนับว่าเป็นหนึ่งในอุตสาหกรรมนำร่องของไทยกับแนวโน้มความต้องการสินค้าที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมของตลาดโลกด้วยแล้ว ทำให้การผลิตยานยนต์แบบเดิม ๆ อาจไม่สามารถรองรับกับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยจึงต้องมีการพัฒนาขึ้นเป็นยานยนต์สมัยใหม่ ที่ต้องการออกแบบและคิดค้นโดยใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีขั้นสูงสมัยใหม่มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและความได้เปรียบในการแข่งขันให้แก่อุตสาหกรรมยานยนต์ และชิ้นส่วนไทย จึงจำเป็นที่ผู้ประกอบการ SME จะต้องปรับตัว โดยเฉพาะการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้สามารถรองรับกับทิศทางดังกล่าว รวมถึงเพื่อให้สามารถแข่งขันได้กับคู่แข่งในประเทศ และคู่แข่งรายใหม่ที่เข้ามาลงทุนในไทย และคู่แข่งที่อยู่ในต่างประเทศ ในยุคที่ตลาดเปิดเสรียุคปัจจุบัน (ศุนย์วิจัยกสิกรไทย, 2560)

สถานการณ์อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยตลาดรถยนต์ไทยปี 2560 มียอดขายสูงขึ้น ร้อยละ 2-7 คิดเป็นจำนวนรถยนต์ 785,000 – 825,000 คัน ตลอดปี 2560 ขายตัวร้อยละ 1-6 คิดเป็นปริมาณรถยนต์ส่งออก 1,200,000 – 1,260,000 คัน การผลิตรถยนต์ในประเทศ ขยับมาอยู่ที่ 1,970,000 – 2,040,000 คัน แต่มีปัจจัยที่ทำให้การส่งออกชิ้นส่วนลดลง ผู้นำเข้าหลักนำเข้าชิ้นส่วนลดลง ตลาดนำเข้าหลักกำลังการผลิตลดลงและความเสี่ยงในการคิดค้นการค้าจากสหรัฐ อย่างไรก็ตามเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมแล้วจากศักยภาพของไทยปัจจุบัน อุตสาหกรรมยานยนต์ไทยนับเป็นอุตสาหกรรมซึ่งมีแนวโน้มเติบโตต่อไปในอนาคต (Industry 40)

แนวโน้มตลาด ชิ้นส่วนรถยนต์สำหรับอุตสาหกรรมยานยนต์ไทยยุคใหม่มีมาตรการส่งเสริมการลงทุนของภาครัฐ จัดทำโครงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจกับภาคตะวันออก EEC พ.ร.บ.ส่งเสริมการลงทุนฉบับแก้ไข พ.ศ. 2559 และ พ.ร.บ. เพิ่มขีดความสามารถการแข่งขัน ส่วนทิศทางการใช้ชิ้นส่วนรถยนต์ มีแนวโน้มใช้ชิ้นส่วนที่ต้องการลดลง และชิ้นส่วนที่ต้องการใช้อยู่อาจเพิ่มมากขึ้น (จับทิศอุตสาหกรรมไทย, 2560, หน้า)

ปัญหาจากการวิจัยเกี่ยวกับอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ไทย (ศุนย์วิจัยกสิกรไทย, 2560) พบว่า

1. ประเทศผู้นำเข้าหลักนำเข้าชิ้นส่วนลดลง

2. เม็กซิโก ซึ่งเป็นตลาดนำเข้าหลักกำลังการผลิตลดลง

3. ความเสี่ยงจากนโยบายกีดกันการค้าจากสหรัฐ

4. ชิ้นส่วนที่ต้องการที่ใช้จะลดลง

ด้วยภาวะกดดันต่างๆที่ผู้ประกอบการชิ้นส่วนรถยนต์ของไทยจะต้องเผชิญนั้น จึงจำเป็นที่จะต้องหาแนวทางปรับกลยุทธ์เพื่อหาโอกาสท่ามกลางวิกฤติ และเพื่อประคับประคองธุรกิจให้รอดพ้นจากปัจจัยลบต่างๆที่ถาโถมเข้ามา โดยเฉพาะในช่วงที่ตลาดรถยนต์ในหลายๆภูมิภาคต้องประสบปัญหายอดขายชะลอตัว ส่งผลให้ผู้ผลิตชิ้นส่วนในหลายประเทศมีกำลังการผลิตส่วนเกินอยู่มาก จึงมีโอกาที่จะเกิดการใช้กลยุทธ์การตัดราคา เพื่อเข้ามาท่วมตลาดในประเทศต่างๆไม่เว้นแม้แต่ในไทย ซึ่งคู่แข่งที่น่าจะต้องระวังคือ ชิ้นส่วนจากจีนที่มีราคาถูก ซึ่งอาจส่งผลให้การขยายตลาดชิ้นส่วนของไทยทำได้ยากลำบากมากขึ้น และแม้จะคาดว่าผู้ผลิตชิ้นส่วน OEM ที่ป้อนสินค้าให้กับผู้ผลิตในประเทศโดยตรง อาจไม่ได้รับผลกระทบจากแรงกดดันดังกล่าวมากนัก จากการที่ผู้ประกอบการไทยโดยเฉพาะใน Tier 1 มีการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์กับลูกค้าอย่างค่อนข้างใกล้ชิด และได้รับการยอมรับโดยทั่วกันว่าสินค้าไทยมีคุณภาพ แต่ในส่วนของผู้ประกอบการรายย่อยต่างๆที่ผลิตชิ้นส่วนในระดับ Tier ถัดๆไปและผู้ผลิตชิ้นส่วนประเภท REM มีบางส่วนที่อาจได้รับผลกระทบค่อนข้างมากเนื่องจากสินค้าที่ผลิตอาจไม่ต้องอาศัยเทคโนโลยี และความชำนาญสูงในการผลิต ทำให้อาจถูกชิ้นส่วนจากจีนซึ่งมีราคาถูกเข้ามาตีตลาดได้ ทั้งนี้ไม่เว้นแม้แต่การส่งออกไปยังต่างประเทศซึ่งคาดว่าชิ้นส่วนจากจีนคงมีความพยายามในการเข้าไปขยายตลาดเช่นกัน

แม้สินค้าไทยจะได้รับความเชื่อถือว่ามีความคุณภาพดีแล้ว แต่ในภาวะปัจจุบันที่ตลาดรถยนต์ชะลอตัวและมีการแข่งขันกันสูง ซึ่งต่างก็ต้องลดต้นทุนการผลิต โดยนอกจากการลดจำนวนคนงานแล้ว แนวทางอื่นที่ทำได้คือการปรับปรุงโครงสร้างและเทคโนโลยีการผลิตในโรงงาน ทั้งนี้เพื่อลดต้นทุนและพัฒนาคุณภาพสินค้า โดยการลดต้นทุนวัตถุดิบต่างๆที่ไม่จำเป็นต้องใช้ชิ้นส่วนที่มีคุณภาพสูงโดยเฉพาะ และรักษาระดับคุณภาพและความเชื่อถือของตัวสินค้าที่ผลิต เพื่อให้ชิ้นส่วนที่ผลิตได้นั้นเป็นสินค้าคุณภาพดีราคาเหมาะสม รวมถึงการสร้าง

ความสัมพันธ์อันดีกับลูกค้าเพื่อหลีกเลี่ยงการเสียฐานลูกค้าให้กับคู่แข่งอย่างจีน เป็นต้น อย่างไรก็ตามเพื่อหวังผลในระยะยาวจำเป็นที่จะต้องมองการพัฒนาเทคโนโลยีการผลิตเพื่อการลดต้นทุนการผลิต และเพิ่มคุณภาพของสินค้าในระยะยาวด้วย

ในส่วนของผู้ประกอบการชิ้นส่วนในรูปแบบ OEM นั้นนอกจากการพยายามลดต้นทุนดังที่ได้กล่าวไปเบื้องต้นแล้วนั้น อีกแนวทางหนึ่งที่ได้ก็คือ เพิ่มการขยายตลาดไปสู่ตลาดชิ้นส่วน REM เนื่องจากในสถานะเศรษฐกิจเช่นนี้ตลาดอะไหล่รถยนต์เป็นตลาดที่ยังขยายตัวได้ดี โดยอาจจะอาศัยโอกาสที่เป็นผู้ผลิตชิ้นส่วนเพื่อใช้ประกอบในรถยนต์ที่ขายในประเทศเอง ชิ้นส่วนที่ผลิตจึงรับรองคุณภาพได้ว่าเป็นสินค้าที่มีคุณภาพไม่ต่างจากชิ้นส่วนที่ประกอบในรถยนต์ใหม่ รวมถึงการได้เปรียบจากราคาที่อาจถูกลงเนื่องจากการประหยัดต่อขนาด (economies of scale) ทั้งนี้เพื่อเข้าไปทดแทนการนำเข้าอะไหล่จากต่างประเทศ และเพิ่มโอกาสแก่อุตสาหกรรมชิ้นส่วนไทยในการขยายตลาดการส่งออกอะไหล่รถยนต์ไปต่างประเทศ

นอกจากแนวทางต่างๆข้างต้นแล้ว การขยายตลาดส่งออกไปยังตลาดที่มีศักยภาพอยู่อาจเป็นอีกทางหนึ่งที่เป็นไปได้ ซึ่งหากสังเกตดูจากสถิติการส่งออกของกระทรวงพาณิชย์ แม้ว่ามูลค่าการส่งออกส่วนประกอบและอุปกรณ์รถยนต์ของไทยรวมแล้วในเดือนพฤศจิกายนนี้จะหดตัวลงถึงร้อยละ 20.0 แต่หากดูเป็นรายประเทศแล้วพบว่าในบางประเทศ เช่น จีน ไนจีเรีย ซาอุดีอาระเบีย โคลัมเบีย อิหร่าน ลาว พม่า ศรีลังกา นอร์เวย์ สวีเดน ตรินิแดดและโตเบโก เป็นต้น ไทยยังมีการส่งออกขยายตัวได้ดี และแม้ในบางประเทศที่เป็นฐานลูกค้าเดิม เช่น กลุ่มประเทศอาเซียน อินเดีย ไต้หวัน อีฟกานีสถาน และอาร์เจนติน่า เป็นต้น ในเดือนพฤศจิกายนจะมีการส่งออกที่หดตัวลงก็ตาม แต่ในเดือนก่อนหน้าการส่งออกยังมีการขยายตัวดี ประกอบกับบางประเทศได้มีการเปิดเสรีการค้ากับไทยในหมวดยานยนต์ เช่น อาเซียน และอินเดีย ทำให้คาดว่าน่าจะเป็นตลาดที่ไทยจะยังคงใช้เป็นช่องทางในการขยายตลาดได้อยู่

ผู้วิจัยจึงสนใจใคร่ศึกษาตัวชี้วัดความสำเร็จในการบริหารจัดการของโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย เพื่อผลที่ได้จะทำให้อุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์เจริญเติบโตสู้ได้กับการแข่งขันและเป็นองค์กรที่มีความยั่งยืนตลอดไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2.1 เพื่อสำรวจข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานในโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

1.2.2 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการในโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

1.2.3 เพื่อศึกษาความสำเร็จในการบริหารจัดการของโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

1.2.4 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงานกับความความสำเร็จของโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

1.2.5 เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการบริหารจัดการในโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทยกับความความสำเร็จในการบริหารจัดการโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ไทย

1.3 ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตการวิจัยนี้มี 3 ด้าน ได้แก่

1. ขอบเขตเนื้อหา
2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. ขอบเขตด้านเวลา

ขอบเขตเนื้อหา ประกอบด้วย การบริหารจัดการความสำเร็จในการบริหารจัดการ ข้อมูลโรงงาน ข้อมูลการผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ไทย ข้อมูลส่วนบุคคลของพนักงาน การมุ่งใจในงานการบริหารทรัพยากรมนุษย์ และแนวคิดด้านการตลาดและการบริหารยุคใหม่

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรประกอบด้วยผู้ประกอบการและพนักงานที่อยู่ในตำแหน่งบริหารของโรงงานชิ้นส่วนรถยนต์ในไทย และเป็นสมาชิกสมาคมผู้ผลิตชิ้นส่วนรถยนต์ในไทย ชิ้นส่วนรถยนต์ซึ่งไม่สามารถนับจำนวนได้ ได้แก่ โรงงานอุตสาหกรรมไฮเทค บางปะอิน นวนคร โรจนะ และในอมตะนคร กลุ่มตัวอย่างหาได้จากตารางสำเร็จรูปของทาร์โรว์ ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่าง 400 คน การสุ่มตัวอย่างเป็นแบบอย่างง่าย

ขอบเขตด้านเวลา

ระยะเวลาที่ทำการวิจัย 1 ปี โดยเริ่มตั้งแต่ 1 มกราคม 2561 – 30 ธันวาคม 2561

ตัวแปรที่ทำการวิจัย ประกอบด้วยตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ได้แก่

ตัวแปรต้น ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา อายุงาน ประเภทการจ้างงาน ระดับตำแหน่ง

งาน และการบริหารจัดการ ประกอบไปด้วยปัจจัยการบริหารจัดการ ในประเด็นดังนี้คือ ด้านกำลังคน ด้านการฝึกอบรม ด้านเงินเดือนและสวัสดิการ ด้านการบริหารจัดการเกี่ยวกับเงิน คน การจัดการ เครื่องจักร วัสดุ และ การตลาด

ตัวแปรตาม ประกอบด้วย ความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ไทย ประกอบด้วยด้านกำไรเพิ่ม ด้านยอดขายเพิ่ม ด้านลูกค้าเพิ่ม

1.4 สมมติฐานการวิจัย

1.4.1 ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ไทย

1.4.2 การบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ไทย

2. วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย

การวิจัยปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จในการดำเนินงานของโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ในไทย ใช้การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ พนักงานที่อยู่ในตำแหน่งบริหารในกลุ่มโรงงานในขึ้นส่วนรถยนต์ในโรงงานขึ้นส่วนในไทย ประกอบด้วย โรงงานอุตสาหกรรมไฮเทค บางปะอิน นวนคร โรจนะ และในอมตะนคร กลุ่มตัวอย่างหาได้จากตารางสำเร็จรูปของทาโรยามาเน่ โดยได้ตัวอย่างที่เหมาะสมจากตารางกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของทาโรยามาเน่ จำนวน 400 ตัวอย่าง ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ยอมรับความคลาดเคลื่อนในการเลือกตัวอย่าง 5% ในกรณีที่ไม่สามารถนับจำนวนประชากรได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ตอน ได้แก่

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล ข้อคำถามเกี่ยวกับ เพศ อายุ อาชีพงาน ประเภทการจ้างงาน ระดับตำแหน่งงาน ซึ่งเป็นแบบให้เติมข้อความและตรวจรายการ (check list) ของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจจสอบรายการ

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีต่อความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ในไทย ซึ่งประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการฝึกอบรม และเงินเดือน

และสวัสดิการ ปัจจัยการบริหารจัดการ ซึ่งประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับการเงิน กำลังพล การบริหาร เครื่องจักร วัสดุ และการตลาด แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อคำถามแบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรม ประกอบด้วย ด้านกำไรเพิ่ม ด้านยอดขายเพิ่ม ด้านลูกค้าเพิ่ม แบบสอบถามเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 4 ข้อเสนอแนะเป็นแบบปลายเปิด

การสร้างเครื่องมือวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ในไทย

2. กำหนดขอบข่ายเกี่ยวกับปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์

3. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมขอบข่ายที่กำหนดไว้ในข้อ 2

4. ตรวจสอบข้อความที่จัดทำขึ้น โดยผู้เชี่ยวชาญและที่ปรึกษาที่มีความรู้เรื่องการบริหารจัดการ เพื่อให้เกิดความครอบคลุมเนื้อหาที่จะศึกษา

5. ปรับปรุง ข้อความตามผู้เชี่ยวชาญ ให้ข้อเสนอแนะ และจัดทำแบบสอบถามเพื่อนำไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

1. ทำหนังสือแจ้งโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม

2. นำแบบสอบถามไปแจกในพื้นที่อุตสาหกรรมขึ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมในไทย

3. ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามโดยส่งแบบสอบถามไปยังหน่วยงานของบริษัทโดยแจกและเก็บด้วยตนเอง

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ

เกณฑ์การวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าเฉลี่ย 4.50-5.00 หมายถึง ความคิดเห็นหรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรถยนต์ในประเทศไทยมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50-5.00 หมายถึง	ความคิดเห็นหรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ในประเทศไทยมาก
ค่าเฉลี่ย 2.50-5.00 หมายถึง	ความคิดเห็นหรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ในประเทศไทยปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.50-2.49 หมายถึง	ความคิดเห็นหรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ในประเทศไทยน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00-1.49 หมายถึง	ความคิดเห็นหรือปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ในประเทศไทยน้อยที่สุด

3. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้ (1) ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีอายุ 31-40 ปี สถานภาพสมรส การศึกษาปริญญาตรี อายุงาน 7-9 ปี ประเภทการจ้างงานเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งงานเป็นผู้ประกอบการ (2) ปัจจัยในการบริหารจัดการโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ไทย ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญอยู่ในระดับมาก โดยให้ความสำคัญมากในด้านคน รองลงมาการบริหารจัดการโดยให้ความสำคัญน้อยที่สุดคือ วัสดุที่ใช้ (3) ความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ไทย ส่วนใหญ่มาจากการมีลูกค้าเพิ่มมากขึ้น (4) ข้อมูลส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ไทย (5) ปัจจัยการบริหารจัดการมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์

4. อภิปรายผล

ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญมากและให้ความสำคัญมากในด้านคน ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของธนนันทน์ ฉิมมากุล (2556, บทคัดย่อ) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมขึ้นส่วนรดยนต์ และของกิริติ เพชรคุ้ม (2553, บทคัดย่อ) วิจัยเรื่องปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในอุตสาหกรรมขึ้นส่วนรดยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมจังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่าให้ความสำคัญมากและให้ความสำคัญมากในด้านคน ดังนั้นองค์กรควรให้ความสำคัญ โดยเฉพาะการฝึกอบรม ควรจัดฝึกอบรมอย่างสม่ำเสมอ สำหรับความสำเร็จของโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ไทย ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มาจากการมีลูกค้าเพิ่มมากขึ้น สอดคล้องกับผลการวิจัยของธนนันทน์ ฉิมมากุล (2556, บทคัดย่อ) เรื่องปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมขึ้นส่วนรดยนต์ พบว่าความสำเร็จของอุตสาหกรรมขึ้นส่วนรดยนต์ ส่วนใหญ่มาจากการมีลูกค้าเพิ่มมากขึ้น

ดังนั้น โรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ไทย ควรเข้ามาดูแลบุคลากรในองค์กรให้เน้นการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในอุตสาหกรรม รวมทั้งพัฒนาการบริหารด้านบุคลากร เพื่อให้สอดคล้องกับผลที่จะออกมาในต่อไป

5. ข้อเสนอแนะ

5.1 การศึกษาครั้งนี้ทำการศึกษาเฉพาะโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์ไทย ซึ่งครั้งต่อไปควรจะทำการศึกษาโรงงานที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกันว่ามีปัจจัยลักษณะโดดเด่นเป็นพิเศษหรือไม่ เป็นต้น

5.2 ควรมีการสัมมนาโดยเชิญผู้บริหารโรงงานขึ้นส่วนรดยนต์แสดงความคิดเห็นหาข้อดี ข้อด้อย เพื่อความสำเร็จในการบริหารจัดการ

6. เอกสารอ้างอิง

- กীরติ เพชรคุ้ม. (2553). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อความสำเร็จในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมอมตะนคร เฟส8 จังหวัดชลบุรี. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย.
- จับทิศอุตสาหกรรมไทย. (2560).
- ธนนนท์ ฉิมมากุล. (2556). ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของอุตสาหกรรมชิ้นส่วนรถยนต์ในนิคมอุตสาหกรรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ระดับสาขา, มหาวิทยาลัยเซนต์เทเรซา.
- ประหยัด แซ่หลิม. (2547). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในเขตธนบุรี. กรุงเทพฯ ฯ : มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ลัดดาวัลย์ เพชรโรจน์และอัจฉรา ชำนิประศาสน์. (2547). ระเบียบวิธีวิจัย. กรุงเทพฯ ฯ : พิมพ์ดีการพิมพ์.

